

ΠΟΛΙΤΙΚΟΣΑΤΥΡΙΚΗ ΕΦΗΜΕΡΙΣ

ΕΚΔΙΔΕΤΑΙ ΚΑΤΑ ΣΑΒΒΑΤΟΝ

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΜΟΛΦΕΤΑΣ

ΣΥΝΑΡΜΟΗ ΕΤΗΣΙΑ ΔΡ. 10.

ΔΗΜΟΣΙΕΥΣΕΙΣ ΔΕΚΤΑΙ.

ΔΙΚΥΘΕΓΝΗΣ ΚΑΙ ΣΥΝΤΑΚΤΗΣ.

ΑΔΑΡΩΔΑΠΗΣ ΦΡ. 10.

Ὁ Γιάννης κι' ὁ Μαρῆς,
μελοῦνε κι' ἀπορεῖς.

Μ. — Σὲ γνωρίζ' ἀπὸ τὴν κόψη τοῦ σπαθιοῦ τὴν τρομερή!

Ξέρεις ποῶντε θὰ ψηφίσω; Τὸν Ἀντύπα τὸ Μαρῆ.

Νέο σύστημα καὶ κόμμα

πρέπει νὰ ἐφαρμοστῇ,

κι' εἴμαστε ψυχὴ καὶ σῶμα

μὲ τὸ Σοσιαλιστή.

Ἦλθ' ἡ ὥρα ν' ἀναλάβῃ ὁ ἐργάτης ὁ φτωχὸς
ἀργεῖ νάλλῃ ἐκεῖν' ἢ μέρα ἀλλὰ ἦλθεν εὐτυχῶς!

Τ' ὄνειρό μου εἶναι πλούσιος μὴν ἡμέρα νὰ βρεθῶ,
καὶ τ' Ἀντύπα μὲ συμφέρει τὰς ἀρχὰς ν' ἀκολουθῶ.

Νέο κόμμα καὶ ἰδέα

ἢ καρδιά μου ποθεῖ

καὶ θὰ ζήσουμε σπουδαῖα

ἂν αὐτὸ κατορθωθῇ.

Ἀδελφότης καὶ ἰσότης· κάτω κἀνθηροὶ χερσοὶ·
ὁ Θεὸς τὸν ξαποστέλλει τὸν Ἀντύπα σὺν νησί.

Τοῦ λαοῦ τῶν μεγαλίων σκέψις ἦτανε κι' αὐτὴ,
ἐπιμόνω νὰ γυρεύῃ τὸν Ἀντύπα βουλευτή.

Κι' οἱ ἐργᾶται ποτισμένοι ἀπὸ σοσιαλισμὸ,
βαρεθήκανε τὴ νέκρα καὶ γυρεύουνε σεισμό.

Ἄν ἀνέκαθεν φωνάζεις γιὰ τὴ Μέγα μὲ τὸ φέσι
πόσον μᾶλλον ὁ Ἀντύπας πρέπει τώρα νὰ σ' ἀρέσῃ
ποῦ εἰς δράσιν ἐλευθέραν δι' ἀλμάτων προχωρεῖ
καὶ ζυγὸν δὲν ὑποφέρει καὶ κολάρους δὲν φορεῖ.

Τρέχα Γιάννη νὰ φωνάζεις γιὰ τὸν ἀνομορφωτὴ
ποῦν' ἢ τρίχες του δλόριτες, τὸ καπέλο του πλατὺ,

ποῦ τὰ πλήθη σαγηνεύει

ἀγορεύων μὲ χολήν,

καὶ καμμία δὲν χωνεύει

ἐστεμμένην κεφαλὴν.

Φώναζε γιὰ τὸ Ἀντύπα ποῦνε μέγας καὶ πολλὸς
καὶ γυρεύει λαιμητόμους γιὰ νὰ κόβῃ βασιλεῖς.

Τὸν Ἀντύπα ν' ἀκλονθήσῃς

ποῦ πρεσβεύει τὸν Τολστόη,

κι' ἂν αὐτόνε δὲν ψηφίσῃς

θὰ σὲ κλείσω σὺν κατῶ!

Λέγε το σὺν κάθε χτίστη καὶ σὺν κάθε μαραγνῷ,
νὰ ψηφίσῃ τὸν Ἀντύπα ποῦ πρεσβεύει τὸν Οὐγκῶ,
κι' ὅχι ἄλλους ποῦ τοὺς θέλεις νὰ σοῦ δίνουνε νὰ τρώῃς
καὶ πρεσβεύοντας μονάχο θεωρεῖας τῆς γαστρὸς.

Λοιπὸν μεγάθυμε λαέ, μάθε νὰ μὴν πλανᾷσαι
κι' ἂν θέλῃς νὰ διακριθῇς μὲ τὸν Ἀντύπα νᾶσαι.

Φέρνε τὸν ἐξευτελισμὸν
ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
πολιτικῆς ἀρχαίας
ΜΟΥΣΕΙΟΝ ΛΕΩΦΥΡΙΟΥ

ΙΑΚΩΒΑΤΕΙΟΣ
ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΜΟΥΣΕΙΟΝ ΛΕΩΦΥΡΙΟΥ
ΣΥΛΛΟΓΗ Π. ΠΑΤΡΙΚΙΟΥ

ΑΙ.Σ.4.41.Φ.20080

καὶ ζήτει σοσιαλισμὸν,
καὶ ζήτει θεωρείας,
π' ἂν ἔλθουνε σ' ἐφαρμογὴ — καὶ θάρτουνε συντόμως —
ἀπείρων δσων θησαυρῶν θὰ μείνης κληρονόμος.

=

Γ. — Βλέπω τὰ πράγματα στενὰ
τὰ πάντα μόνα κι' ὀρφανὰ
συνδυασμοὺς δὲν ἔχομεν, ληανομαρίδα οὔτε
κι' ὁ φίλος ὁ κοινωνιστὴς πολὺ ἐνδυναμοῦται.
Μ. — Οἱ χωρικοὶ τ' ἀκούσανε κατενθουσιασμένοι
μὰ κουνήσιὰ χρειάζεται καὶ ὁ Ἀντύπας μένει.
Μομφερράτοι καὶ Ῥωμῆνοι
εἶναι δράσεως γνωστῆς·
ὡς ἰδοῦμε τι θὰ κἀνῃ
καὶ ὁ σοσιαλιστὴς.

=

Γ. — Τὸν εἶδες τὸ Ῥωμῆνο;
Μ. — Τὸν εἶδα χθὲς ἀργὰ
στὸ πάτωμα τ' ἀπάνω
σὰ μπέη, σὰν ἀγῶ.
Δὲν ἦταν ὅπως πρῶτα
γεμάτος συλλογὴ
καθόλου δὲν ἠρώτα
πῶς εἶν' ἡ ἐκλογὴ·
Ζεστός κι' ἀσφαλισμένος
τὸ τσάι του ῥοφᾷ.
Νὰ βουλευτὴς φτιασμένος
ἀπάνω στὸ σοφᾷ!
Μ' αὐτὴν τὴν ὀρφανία
ἐπέτυχε πολὺ·
προσέρχονται τ' ἀρνία
μὰ λίγο τοὺς μιλεῖ.
Ἐλλείψαν οἱ τζιτζήκοι
ποῦ τῶτρωγαν τ' αὐτὰ·
δὲν εἶδα τὸ μπουρίκι
βαλμένο στὴ φωτιά!
Δὲν εἶδαμε νὰ στείλῃ
γὰ ψήφους κυνηγὸ,
κι' ἐδάκρυζαν οἱ φίλοι
κι' ἐδάκρυσα κι' ἐγώ!
Κι' ὁ κόσμος ποῦ πηγαίνει
λέει μὲ γογγυσμὸ·
« τί ἐγκλημα νὰ βραῖνῃ
χωρὶς συνδυασμὸ! »

=

Ῥωμῆνος μόνος κι' ὀρφανός, φαῖ χωρὶς ἀλάτι·
σοῦ φαίνεται ἀλλοιώτικο ἐκεῖνο τὸ παλάτι

καὶ μὲν τὴ βλέπεις πάντοτε τὴν αἰθουσα γεμάτη
ἀλλὰ αἰσθάνεσαι πολὺ
πῶς δὲν ὑπάρχει μιὰ στολὴ
πῶς ὀχρύτεν τὸ μάτι!

=

Συμπορὰ, κρύα γῆ μᾶς σκεπάζει,
πανταχοῦ βασιλεύει σιωπὴ·
ὁ Ῥωμῆνος μονάρχος τὴ βγάξει
κι' ὁ καφὲς γενικῶς θὰ κοπῇ!

=

Ἐφέτο λείπει ὁ καφὲς ὁ γνήσιος καὶ σκέτος.
Γ. — Ἀλλὰ ὁ ὑποψήφιος ὁ Γεωργὸς ὁ Μαρκέτος
δὲν μοῦπες πῶς σοῦ φαίνεται.
Μ. — Καὶ μ' ἐρωτᾷς βρὲ Γιάννη;
Καλλιτέρας δὲν γένεται·
Γεωργὸ νὰ πῆς καὶ φτάνει.
Νέος πολὺ ἀγαπητὸς καὶ μ' ὅλους γνωρισμένος,
καὶ συμπολίτης χρήσιμος, γὰ βουλευτὴς φτιασμένος.

=

Καὶ συνιστῶ νὰ ψηφιστῇ ὁ φίλος μας ὁ Γεωργὸς
ποῦ δι' ἀγῶνα ἱερὸν
ἐργάζεται ἀπὸ καιρὸν
καὶ λίαν φιλοστόργως.
Σὰ δικηγόρος, ἥσυχος χωρὶς καμμιὰ ρεκέλα
τρέχει γὰ τὸ τζαβάγιο σου ἀμέσως κι' ἐν τῷ ἄμει,
ἀλλὰ καὶ σὰν πολιτικὸς
τὴν τέχνη τὴ γνωρίζει,
κι' ὑπάρχει στόλος μυστικὸς
ποῦ τὸν ὑποστηρίζει.
Ἐγὼ τὸν ἔχω σίγουρο τὸ Γεωργὸ τὸ Μαρκέτο
κι' ἂν δὲν τὸν εἶδες πέρυσι θὰ τὸν ἰδῇς ἐφέτο.

=

Γ. — Περί Γεράκη τί φρονεῖς;
Μ. — Μὰ θὰν τὰ ποῦμε πάλι;
Ῥωμῆνος εἶναι βουλευτὴς μ' ὑπεροχὴ μεγάλη.
Ναὶ μὲν τὸν ἔρριψαν κι' αὐτὸν τὸ περσινὰ τὰ πάθη,
ἀλλὰ καὶ δις δὲν γείνονται τέτοια μεγάλα λάθη.
Κι' αὐτοὶ ποῦ τὸν ἐμάρτυσαν στὴν ἐκλογὴ τὴν ἄλλη,
ὅλοι χτυπᾶνε σήμερον τὸ κούφιο τοὺς κεφάλι.

=

Γὰ μᾶς χρειάζεται πολὺ
ὁ Κώστας ὁ Γεράκης,

γιατὶ καὶ μέσα στὴ Βουλὴ
ἀκούστηκε πολλάκις,
νι' ἐν γένει ἐργαζόμενος μαζὺ μὲ τὸ Ῥωμῆνο,
ἔκαμε τὸ καθήκον του καὶ μὲ τὸ παραπάνω.

=

Συνδυασμοὺς δὲν ἔχομεν, καθένας βγαίνει μόνος.
Γ. — Κουράγιο κι' ἐγλυτρώσαμε! Τὴ βγάινει κι' ὁ Σβορώνος
Μ. — Σέντε μέντε, σεντουκάκι,
τί γυρεύεις Δημητράκη;
Τί γυρεύεις μὲς τὰ κάστρα ὁδοιπόρε μου προσκόπτων;
Κάθε μέρα λὲς πῶς εἶναι τῶν Ἀγίων Ἀπροόπτων;

=

Γ. — Ἡ βαγιοφόρα ἔφθασε, Χριστέ μου τί θὰ γένη!
Ῥωμῆνος ἔγραψε πῶς δὲν θὰ βγῇ καὶ βγαίνει,
ἐπίσης μόνος του κι' αὐτός, κι' ἐπίσης ὀρφανί.
Μ. — Κάμε λοιπὸν τὰ μπρόγια σου καὶ γὰ τὸν Ἀντωνάκη
ποῦ μᾶς ὑπόσχεται πολλὰ τοῦ λόγου του ἡ ὁύμη
κι' ἔπειτα μένει ἄφωνος στὸ πλάι τοῦ Ζαήμη.

=

Ῥωμῆνος ἔφθασε κι' ὁ δήμαρχός μας φρίττει
τοῦ φαίνεται πῶς ἔρχεται μπουρλότο γὰ τὸ σπῆτι.
Ῥωμῆνος ἐτοιμάζεται
βοήθεια νὰ φωνάξῃ
κι' ἡ Ἀφροδίτη σηκώνεται
νὰ μὴν τζῆ τὸ τινάξῃ.

Ῥωμῆνος ἔρχεται κι' ὁ Πόπος ἀταράχως
τοῦ λεί « πάρ » τὰ κρύα σου καὶ βοῦτήξε μονάρχος.
Ἐφέτο μᾶς ἐκάμανε πολλῶ λογῶνε μάγια
κι' οὔτε κι' ἐμεῖς δὲν ξέρουμε πῶς θάρτουνε τὰ βάρια»

=

Γ. — Ἀλλὰ ἐσὺ, μωρὲ Μαρκῆ, μὲ δέκα μάτια τύρα
νὰ μὴ μᾶς ἀδικήσουνε τὴ Μέκα μας τὴ χήρα.
Θὰν ἀπ' ἀλλὰδα ὁ λαὸς ἐκείνη τὴν ἡμέρα,
καὶ τύρα μὴν ὁ διάολος μᾶς πάρῃ τὸν πατέρα.
Μ. — Σώπα μωρὲ κοροῖδο κι' ἡ Μέκα δὲν κουνιέται
ἀπ' ὅσοι τὴν πιστεύουνε κανεὶς δὲν τὴν ἀρνιέται.
Σὰν ἀνεβῇ στὸ μινὰρὸ ὁ χότζας νὰ μιλήσῃ,
αὐτοστιγμὴν ὁ Καμπανὸς μαζώνει τὸ μελίσι.

=

Ζήτω τὸ λοιπὸν τῆς Μέκας τῆς γρηῃς ἡμῶν μητρός.
Μ. — Τόμαδες πῶς βάνει κάλλη κι' ὁ Ἀγκούριος ὁ γιατρός;
Νὰ ὑποψήφιων πλοῦτος
κι' ἀγκουράκι γὰ σαλάτα

ποῦ ξετρώπωσε κι' ἐτοῦτος
μέσ' ἀπὸ τὰ Μεταξάτα!
Θῦμα γένεται κι' Ἀγκούριος γὰ τὸν πατριωτισμὸ!
Θάτανε δουλειὰ μεγάλη
νᾶπερνε καὶ τὸν Κανάλη
νᾶκαναν συνδυασμὸ.

=

Ἐβγαλαν καὶ τὸ Λουκάτο ποῦ τ' ἀπαίτησαν πολλοί,
κι' ἔβγαλαν καὶ τὸ Τζανέτο τὸν τρανὸ μουστακαλῆ.
Γ. — Τί σωρὸς ὑποψηφίων! Ῥωμῆνος, ὁ Γεράκης,
ὁ Μαρκέτος, ὁ Λουκάτος, Μομφερράτος, Δημητράκης,
ὁ Ἀντύπας, ὁ Ἀγγούριος κι' ἁγία μας ἡ Μέκα,
ποῦ μᾶς κάνουν ἐν συνόλῳ σούρδον, μούρδον τάλια δέκα!

Μ. — Ὅλους πρέπει νὰ συνδράμω
κι' ὅλους πρέπει νὰ συντρέξω.
Τί ξεχώρησι νὰ κάμω;
Ποῖον μπορεῖς ν' ἀφήσῃς ἔξω;
Κι' εἶναι κρίμα, μωρὲ Γιάννη
π' ὁ ταμίας δὲν μᾶς βγάινει
τὸ διπλότυπο βερσέ,
τώρα ποῦταν εὐκαιρία νὰ σὲ βγάλουμε καὶ σέ!

— x x x x —

Ῥωμῆνος δὲν μιλεῖ κι' ἀκούει ὁ λαὸς του,
γραμματικὴν καὶ σύνταξιν τοῦ ιδιώματός του

=

Συμπολῖται μου γενναῖοι Ἀνωγῆς καὶ Κατωγῆς,
πλησιάζει ἐσπευσμένως ὁ καιρὸς τῆς ἐκλογῆς,
κι' ἐννοεῖται καὶ βεβαίως δηλαδὴ σὰς ἐξηγῶ
πῶς θὰ εἶμαι σὺν τοῖς ἄλλοις ὑποψήφιος κι' ἐγώ.
Δὲν φοβοῦμαι Γρακωβάτους καὶ τὸν δήμαρχον ποσὺς
μόνον ἕνα μὲ τρομάζει ὁ ἐπάρχης χρυσός!
Τῶν χρημάτων ἡ πλημύρα ἀκραδάντως μὲ πτοεῖ,
ἀλλὰ σεῖς ὑπεργενναῖοι καὶ φιλότιμοι λαοὶ
νὰ ἐμμείνετε καὶ πάλιν στὸ καθήκον τὸ πιστὸν
καὶ τὰς κάλπας νὰ μετρήσετε μὲ τὸ μέτρον τὸ γνωστὸν.

=

Ῥωμῆνος μᾶς πολεμάει μὲ τὸ φάσμα τοῦ ἀ ρ ζ ἀ ν
ἀλλὰ σεῖς δημιουργήστε γενικὴν μ π α ρ α φ ο υ ζ ἀ ν
κι' ἐν τῷ μέσῳ φωνασκούντων καὶ φωνῶν καὶ ὀδυρμῶν
μεταφέρετε τὰς κάλπας στὰ οἰκήματα ὑμῶν
καὶ χαράγματος βαθέως κατὰ τρόπον εἰδικόν,
σχηματήσατε στελέχη ἐπισήμων πρακτικῶν.
Πλήρης τάξις ἐντοσούτῳ νὰ ὑπάρχῃ ἀπαιτῶ
καὶ τὸ σύνολον τῶν ψήφων νὰ γραφῇ ἐν τῷ κρυπτῶ.
Μὲ τοῦ χρημάτων τὸν ὄγκον ὁ Ῥωμῆνος μᾶς ἀπειλεῖ
καὶ πολὺ μᾶς ταπεινώνει ἡ τοιαύτη προσβολή.

Ὅπωςδήποτε ἡ φάσις τῶν πραγμάτων μὰς ὠθεῖ
καὶ τὸ ἄθροισμα τοῦ ὅχι εἰς τὸ νὰ ἰ νὰ προστεθῇ
κι' ἐνεργήσατε σπουδαίως καὶ πολὺ ἐπιμελῶς
ψηφός εἰς τὸ νὰ ἰ τοῦ Θάου νὰ μὴν εἶναι παντελῶς.
Ἐπικίνδυνον στοιχεῖον εἶναι ὅτιως ὁ παρὰς
ἀλλὰ οἱ ψηφίζετε με δεκατέσσαρας φράς
κι' ἐν ἀνάγκῃ δεκαπέντε, δεκαῆξ, δεκαεφτά·
πανταχοῦ τοῦ βουλευτοῦ ἐφαρμόζονται αὐτά!

Εἶναι ὁμολογουμένως καὶ τὸ χρῆμα δυνατόν,
ὅπως ἔλεγε ὁ Βίσμαρκ εἰς τὸν πρίγκηπα Φρετόν,
ἀλλὰ ὅταν συνωμόση ἕνας σύσσωμος λαὸς
καὶ σφαλίσῃ τὴν πρωίαν τοῦ Σκοινέως ὁ ναὸς
καὶ τοῦ ὅλου καταλόγου γείνη χρήσις ἐντελής,
ὁ χρυσὸς θὰ εἶναι φροῦδος καὶ σχεδὸν ἀνωφελής.
Τέλος πάντων, συμπολῖται, μὲ τὸ βῆμα σταθερὸν
ἐκτελέσατε ὡς πρέπει τὸν σκοπὸν τὸν ἱερὸν·
ἀσφαλίσαι τὸ χρῆμα ποῦνε κρίσιμοι στιγμαὶ
καὶ γλακοχοραματοῦντες, ἀσφαλίσαιτε κι' ἐμέ!

— x x x x —

ὑποψηφίους ἀριθμῶ
χωρὶς ν' ἀλλάξω τὸ ρυθμό.

Στὸ Ληξοῦρι παρατρέχουν ὑποψήφιοι ἑφτά
ὁ Γιορλάνος μὲ τὸ οὐρα, ὁ Μπασιάς μὲ τὰ λεφτά.
Ὁ Σπυρίδων ὁ Φορέστης ὁ πολὺ δημοτικὸς
καὶ ὁ γέρω Μονοκροῦσος ὁ συντρέχων διαρκῶς.

Βάσος ὁ Ἀλιβιζάτος,

Μιχαὴλ ὁ Μουρελάτος,

καὶ Γεώργιος Κωτσάκης ἀστυνόμος λοχαγὸς
βγαίνει χάριν τῆς ἀδείας γιὰ νὰ κάθεται ἀργός.

Εἰς τὴν ἐπαρχίαν Σάμης, ἀσθενοῦντος τοῦ Βρυώνη,
δύο ἔμειναν καὶ μόνοι.

Μίρτος ὁ Καβαλλιεράτος τῶν Σαμαίων κορωνίς
καὶ Ῥαντόπουλος ὁ Νῖκος, Πλαρινὸς ἐπιφανής.

Ὁ ὑποψήφιος Μαρτῖνος Ἀντόπας ὁμιλήσει αὔριον 10
π. μ. εἰς Σαράτα. Τὴν 3 μ. μ. εἰς Πεσάδα καὶ τὴν 8
μ. μ. εἰς τὸ Ἀναγνωστήριον.

Ἀκριβὲς ἔτι ἀπεβίωσεν αἰφνηδίνως ἐκ συγκοπῆς ἐν Λη-
ξοῦρι, ὁ φιλόστοργος οἰκογενειάρχης Σπυρίδων Ἀλιβιζά-
τος ἑμπερός. Συλλυπηθῆθα βαθέως τὴν οἰκίαν δοκιμασθεῖ-
σαν οἰκογένειάν του.

ΠΡΟΝΟΜΙΟΥΧΟΣ ΕΤΑΙΡΙΑ.

ΥΠΟΚΑΤΑΣΤΗΜΑ ΚΕΦΑΛΛΗΝΙΑΣ.

Συνεπεῖα διαταγῆς τῆς κεντρικῆς Διευθύνσεως, ἡ
προθεσμία τῆς πληρωμῆς τῆς πρώτης δόσεως τῶν
πρὸς τὴν Σταφιδικὴν Τράπεζαν ὀφειλῶν, παρατεί-
νεται μέχρι τῆς 31 Μαρτίου. Ἡ νέα ὁμῶς αὕτη
παράτασις ἣν ἡ Διεύθυνσις εὐηρεστήθη νὰ παρέξῃ
πρὸς μείζονα διευκόλυνσιν τῶν ὀφειλετῶν, ἔσεται
ὀριστικῶς ἡ τελευταία, ἐπιφυλασσομένη μετὰ τὴν
παρέλευσιν ἵνα ἐνασχῆσῃ κατὰ τῶν τυχόν καθυστε-
ρούντων. ἅπαντα τὰ δικαιώματά της.

Ἐν Ἀργοστολίῳ τῇ 1 Μαρτίου 1906.

Ὁ διευθυντής Χ. Τ. ΦΟΡΕΣΤΗΣ.

ΑΝΩΝΥΜΟΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΕΤΑΙΡΙΑ ΓΕΝΙΚΩΝ ΑΣΦΑΛΕΙΩΝ

“ Η ΕΘΝΙΚΗ ,

Ἰδρυθεῖσα ἐν ἔτει 1891 ὑπὸ τῶν ἐν Ἑλλάδι

Προνομιούχων Τραπεζῶν.

Ἔδρα καὶ Διεύθυνσις ἐν Ἀθήναις.

Γενικὸν Πρακτορεῖον ἐν Κεφαλληνίᾳ παρὰ τῷ

ἐν Ἀργοστολίῳ ὑποκαταστήματι

τῆς Ἑθνικῆς Τραπεζῆς τῆς Ἑλλάδος.

ΠΕΡΙΛΗΨΙΣ ΑΝΑΦΟΡΑΣ

Ὁ Χρηστὸς Σπυρίδωνος Κευνάδης, κάτοικος εἰς Δειλη-
νάτα διὰ τῆς ἀπὸ 20 Φεβρουαρίου 1905 πρὸς τὸ Δικαστή-
ριον τῶν ἐν Κεφαλληνίᾳ Πρωτοδικῶν ἀναφοράς του, ἐπὶ τῷ
λόγῳ ὅτι ἡ σύζυγός του Ἀφροδίτη π. Νικολάου Ἀντωνά-
του, ἐγκατέλειπε τὴν συζυγικὴν εἰκίαν, παρὰ τὴν ἀδειαν
καὶ θέλησίν του καὶ διενυκτέρευσεν εἰς ξένας εἰκίας ἐπ' ἀρ-
κετὸν χρόνον, ἠτήσατο νὰ διαταχθῇ ἡ τοιχοκυλλησις καὶ
δημοσίευσις τῆς ἀναφοράς του, ὅπως μετὰ τοῦτο ἐγείρῃ τὴν
περὶ διαζεύξεως ἀγωγὴν, τὸ δὲ Δικαστήριον διὰ τῆς ὑπ'
ἀριθ. 72 τοῦ ἔτους 1906 ἀποφάσεώς του, ἔδεχθη τὴν αἴτη-
σιν ταύτην καὶ διέταξε τὴν κατὰ Νόμον δημοσίευσιν αὐτῆς.

Ἐν Ἀργοστολίῳ τῇ 28 Φεβρουαρίου 1906.

Ὁ πληρεξ. δικηγόρος

Νικόλαος Μ. Χαριτάτος.

ΙΑΚΩΒΑΤΕΙΟΣ

ΔΙΟΜΟΝΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ

ΤΥΠΟΓΡ. ΛΕΩΝΤΟΣ Ν. Η. ΚΟΥΡΒΙΣΙΑΝΟΥ.